

РЕШЕНИЕ

№ 7709

гр. София, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 06.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4940** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.201,ал.1, т.1 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Р. Г. Г. от [населено място] срещу Заповед №1983к-674/04.05.2022 година на Директор Главна дирекция “Пожарна безопасност и защита на населението” – Комисар, с която последният наложил на Р. Г. Г. – водач на специализиран автомобил- Първа степен, той и пожарникар в Участък “Пожарна безопасност и защита на населението”- Б. на Девета Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ при Столична Дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ при Главна дирекция “Пожарна безопасност и защита на населението“ дисциплинарно наказание- „Уволнение“ и прекратил служебното правоотношение на служителя, считано от датата на връчване на заповедта.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че Заповедта е издадена при нарушение на материално- правните разпоредби и недоказаност на извършеното нарушение и неправилно дисциплинарно- наказващият орган е изменил дадената правна квалификация на извършеното нарушение, като е приел, че същият е извършил две отделни нарушения, като не е съобразил изготвените лабораторни изследвания. Посочва се още, че неправилно дисциплинарно- наказващият орган е приравнил извършеното нарушение на такова по чл.194,ал.2,т.1,2 и 3 от ЗМВР като нарушение на Етичния кодекс, въпреки визираната забрана в чл.12,ал.3 от Инструкцията за дисциплината и

дисциплинарната практика в МВР. Посочва се още, че не е доказано нито авторството на деянието, нито употребата на наркотични вещества. Иска се отмяна на Заповедта и се претендира сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- Р. Г. Г. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат В., редовно упълномощен, който заявява претенция за присъждане на разноски и на адвокатско възнаграждение. Съображения относно незаконосъобразността на Заповедта развива и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по оспорването- Директор Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“- Комисар редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт К., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства/ неоспорени от страните/,е видно, че със Заповед № 8121к-1875/12.09.2014 година на Министър на вътрешните работи Н. С. Н. е преназначен на висша ръководна длъжност Директор Главна дирекция “Пожарна безопасност и защита на населението“- МВР считано от датата на встъпване в длъжност.

Със Заповед № 1983н-723/09.05.2016 година на Директор Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението са назначени държавни служители – стажанти, спечелили конкурс за назначаване на държавна служба в МВР на младши изпълнителски длъжности, за които се изисква задължителна първоначална професионална подготовка в РД“ Пожарна безопасност и защита на населението“ при ГД“ПБЗН“- МВР, считано от датата на встъпване в длъжност, в това число и с оспорващия Р. Г. Г..

На 16.05.2016 година оспорващият Р. Г. Г. встъпил в длъжност.

На същата дата, оспорващият се запознал с МЗ № 8121з-396/05.08.2014 година за недопускане на нарушения на служебната дисциплина от служители на МВР, свързани с употребата на алкохол, наркотични вещества или други упойващи вещества, с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и с МЗ № 8121з-348/25.07.2014 година относно неговото утвърждаване.

Със Заповед №1383к-159/23.01.2017 година на Директор Главна дирекция“ ПБЗН“ назначил Р. Г. Г. на младша изпълнителска длъжност- Водач на специален автомобил- Втора степен, той и пожарникар в Участък“ Пожарна безопасност и защита на населението – Б. в Девета Районна служба „ Пожарна безопасност и защита на населението“ със специфично наименование „ Младши инспектор“ .

На 31.01.2017 година оспорващият е встъпил в длъжност, а на 01.02.2017 година се е запознал с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден със Заповед № 8121з-348/25.07.2014 година и допълнен със Заповед № 8121з-581/08.06.2016 година и МЗ, рег. № 1619/21.12.2016 година относно изменение на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и със Специфичната си длъжностна характеристика.

На 02.08.2018 година оспорващият се е запознал с МЗ №

8121-8218//13.07.2018 година относно допълнение на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

Със Заповед № 1983К-214/11.02.2020 година на Директор Главна дирекция“ ПБЗН“ оспорващият е преназначен на младша изпълнителска длъжност- Водач на специализиран автомобил- Първа степен, ТОЙ и пожарникар в Участък“ Пожарна безопасност и защита на населението“ – Б. в Девета Районна служба“ Пожарна безопасност и защита на населението“ при Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“ при ГД“ПБЗН“, считано от датата на встъпване в длъжност.

На 25.02.2020 година оспорващият встъпил в длъжност.

Със Заповед № 1983н-1368/30.08.20221 година Директор Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“–гр. С. образувал дисциплинарно-производство срещу младши инспектор Р. Г. Г.- водач на специален автомобил- Първа степен, ТОЙ и пожарникар в Участък“ Пожарна безопасност и защита на населението“ към Столична дирекция “ Пожарна безопасност и защита на населението“ при Главна Дирекция „ПБЗН“, определил за дисциплинарно разследващ орган, който да проведе дисциплинарното производство- Председател- И. А. Д.- НАЧАЛНИК ДЕВЕТА РАЙОННА СЛУЖБА“ ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ КЪМ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ “ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ ПРИ ГД“ ПБЗН“- МВР, и ЧЕЛНОВЕ-СТАРШИ КОМИСАР А. П. П.- НАЧАЛНИК УЧАСТЪК “ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“- Б. НА ДЕВЕТА РАЙОННА СЛУЖБА“ ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ КЪМ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ“ ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ ПРИ ГД“ ПБЗН“- МВР, К. П. П.- НАЧАЛНИК СЕКТОР “ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ И ПРАВНО ОБСЛУЖВАНЕ“ КЪМ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ “ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ ПРИ ГД“ ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“-МВР, К. Х. К.- ГЛАВЕН ЮРИСКОНСУЛТ В СЕКТОР “ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ И ПРАВНО ОБСЛУЖВАНЕ“ КЪМ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ“ ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ ПРИ ГД“ ПБЗН“- МВР, определил срок за приключване на дисциплинарното производство- в срок от 4 месеца от издаване на Заповедта дисциплинарно- разследващият орган да изготви Становище и да го докладва на дисциплинарно- наказващия орган.

Със Заповедта за образуване на дисциплинарно производство оспорващият е запознат лично срещу подпис на 01.09.2021 година в 17,00 часа и от подпомагащия го в защитата адвокат П..

На 11.11.2021 година до оспорващия от страна на дисциплинарно- разследващия орган е отправена Покана за даване на писмени обяснения по конкретно поставени въпроси до оспорващия, като Поканата е връчена лично срещу подпис на оспорващия на 11.11.2021 година в 11 часа.

На 18.11.2021 година, оспорващият депозирал писмени обяснения до Председателя на Д. по повод отправената Покана за даване на писмени обяснения и поискал събирането на писмени доказателства.

На 10.12.2021 година до Директор Главна дирекция“ ПБЗН“ е депозирана Докладна записка от Председател на Дисциплинарно- разследващ орган, с която поискал да бъде удължен срокът на разследването по образуваното дисциплинарно производство до 28.02.2021 година.

На 20.12.2021 година Дисциплинарно- разследващия орган изготвил Обобщена Справка, рег. № 764-р-9719, с която предложил на дисциплинарно- наказващия орган на оспорващия Р. Г. Г. да бъде наложено дисциплинарно наказание – „Уволнение“ .

Обобщената справка е връчена на оспорващия на дата 20.12.2021 година в 15,25 часа , като посочил, че не желае подпомагащия го в защита адвокат П. да бъде уведомяван за Обобщената справка и посочил, че не желае копие от всички материали по дисциплинарното производство да му бъдат предоставени, а само копие от Обобщената справка.

На 20.12.2021 година, Дисциплинарно- разследващият орган депозирал Покана за запознаване с Обобщената справка и материалите по дисциплинарното производство и даване на писмени обяснения или възражения до оспорващия, с която му е даден срок от 24 часа след запознаване с Обобщената справка да даде допълнителни сведения или обяснения.

Поканата е връчена лично на оспорващия на дата 20.12.2021 година в 15 часа .

На 21.12.2021 година оспорващият депозирал до Дисциплинарно- разследващия орган допълнителни обяснения и възражения срещу изготвената Обобщена справка, в която изложил несъгласието си с предложението и поискал събиране на допълнителни писмени доказателства.

Със Заповед № 1983н-2108/23.12.2021 година Директор ГД“ПЗБН“ удължил срока за разследване по дисциплинарно производство срещу оспорващия до 28.02.2022 година.

Заповедта за удължаване е връчена лично срещу подпис на оспорващия на 18.01.2022 година в 09.30 часа и на адвоката му адвокат П..

На 22.02.2022 година Дисциплинарно- разследващият орган изготвил втора Обобщена справка, с която отново предложил на оспорващия да бъде наложено дисциплинарно наказание- „Уволнение“.

Справката е връчена лично срещу подпис на оспорващия на дата 22.02.2022 година 14,10 часа.

На 22.02.2022 година до оспорващия е изпратена Покана в срок от 24 часа от връчването на Обобщената справка да представи допълнителни писмени възражения и обяснения.

Поканата е връчена лично срещу подпис на оспорващия на дата 22.02.2022 година в 14 часа.

На 23.02.2022 година, оспорващият депозирал допълнителни писмени възражения, в които изложил несъгласието си с предложението за налагане на дисциплинарно наказание и поискал събиране на доказателства.

На 24.02.2022 година Дисциплинарно- разследващият орган изготвил Становище до дисциплинарно-наказващия орган, в което предложил на оспорващия да бъде наложено дисциплинарно наказание“ Уволнение“.

Материалите от дисциплинарното производство са постъпили в ГД“ПЗБН“ на 28.02.2022 година.

Дисциплинарно-наказващият орган не приел дадената правна квалификация на деянието от страна на Дисциплинарно- разследващия орган и на 13.04.2022 година Дисциплинарно- наказващият орган изготвил Мотиви защо не приема дадената правна квалификация на деянието от страна на Дисциплинарно- разследващия орган, като отправил Покана до оспорващия да се запознае с мотивите и в срок от 24 часа от

запознаването да депозира своите писмени обяснения и възражения.

Поканата е връчена лично срещу подпис на оспорващия на дата 19.04.2022 година в 09,20 часа.

На 20.04.2022 година е съставен Протокол, в който е отразено, че Р. Г. Г. не се е възползвал от правото да даде допълнителни обяснения и възражения.

На 20.04.2022 година е изготвена Справка от Началник сектор КИАД, в която е посочено, че в срока, определен в Поканата -09,20 часа на 20.04.2022 година, както и до настоящия момент 11,30 часа на 20.04.2022 година в Деловодството на СДПБЗН не се депозирани писмени обяснения или възражения от Р. Г. Г..

На 09.05.2022 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед, рег. № 1983н-674, с която наложил дисциплинарно наказание „Уволнение“ на оспорващия.

Заповедта е връчена лично срещу подпис на 10.05.2022 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в срока по чл.149,ал.1 АПК, от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

Оспорената Заповед №1983к-674/09.05.2022 година на Директор Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК./така наречените условия за редовно действие на административните актове. При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл.204,ал.1 ,т.3 от ЗМВР/ орган/наказанията се налагат от ръководителите на структурите по чл. 37 - за всички наказания по чл. 197 за служителите на младши изпълнителски длъжности, за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности, а за служителите от висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности - наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3. Съгласно чл.37 от ЗМВР основни структури на МВР са-Главните дирекции, Областните дирекции, Дирекция "Вътрешна сигурност", Дирекция "Миграция", Дирекция "Международно оперативно сътрудничество", Дирекциите от общата и специализираната администрация, А. на МВР, Медицинският институт на МВР,Националният институт по криминалистика,И. по психология. Главните дирекции, Областните дирекции, Дирекция "Миграция", Дирекция "Международни проекти", Дирекция "Управление на собствеността и социални дейности", Дирекция "Комуникационни и информационни системи", А. на МВР и Медицинският институт са юридически лица. По силата на алинея трета на чл.37 от ЗМВР устройството и дейността на структурите на МВР се уреждат с правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи.

В чл.41 от ЗМВР е посочено, че Главните дирекции се ръководят от директори, които се назначават от министъра на вътрешните работи по предложение на главния секретар. Директорите на Главните дирекции са пряко подчинени на главния секретар. Директорите на главните дирекции- осъществяват общото и

непосредственото им ръководство, управляват човешките ресурси В чл.4 от Правилника за устройството и дейността на МВР също е посочено, че Главните дирекции се ръководят от директори, които осъществяват общото и непосредственото ръководство, като ръководят, планират, организират и отговарят за дейността на главните дирекции, управляват човешките ресурси в главните дирекции.

От доказателствата по делото също е установено, че длъжността, която е заемал оспорващият е младша изпълнителска и респективно на това Директор Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“ е притежавал компетентност и правомощия да налага дисциплинарно наказание за този вид нарушение на служебната дисциплина. От доказателствата по делото също е установено, че лицето Н. Н. към датата на издаване на Заповедта е заемал длъжността- Директор ГД“ПБЗН“ .

Спазени са изискванията за форма, като заповедта съдържа всички реквизити, визирани в чл.210 от ЗМВР. Съгласно сочената разпоредба, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта/.

Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че Заповедта не отговаря на изискванията на чл.210 от ЗМВР, тъй като Дисциплинарно-наказващият орган не е обсъдил представените доказателства от страна на оспорващия, тъй като от доказателствата по делото е видно, че Дисциплинарно-наказващият орган е обсъдил всички доказателства по дисциплинарното производство, в това число и представените от страна на оспорващия, не е възприел правната квалификация, дадена от Дисциплинарно-разследващия орган и е изготвил собствени мотиви, с които оспорващият се е запознал лично срещу подпис.

При издаване на Заповедта, дисциплинарно-наказващият орган е нарушил процесуално-правните разпоредби на Инструкцията за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Съгласно чл. 194, ал.4 от ЗМВР дисциплинарната отговорност е лична, като всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. Съгласно чл. 3, ал.1 от Инструкцията за дисциплинарната практика в МВР, действаща към момента на извършване на нарушенията и на установяването им, дисциплинарната отговорност на служителите от МВР е отговорността, която те носят при извършване на нарушение на служебната дисциплина.

Съгласно чл.142 от ЗМВР служителите в МВР са държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, държавни служители и лица, работещи по трудово правоотношение, а статутът на държавните

служители по ал. 1, т. 1 се урежда с този закон. Статутът на държавните служители по т.2 се определя от Закона за държавния служител „Държавните служители в МВР изпълняват служба на държавата и техният правен статус, както на всеки държавен служител, се определя от волята на държавата, обективирана в актове на публичното право и в частност на административното. Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията. В чл.2,ал.1 от ЗДСЛ е дадено легално определение на понятието държавен служител- това е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага органа на държавна власт при осъществяване на неговите правомощия . Фактът, че правният статус на държавните служители по чл.142,ал.1,т.1 от ЗМВР,е регламентиран в специалния закон,не означава,че по същността си те са някаква категория служители на държавата извън останалите, които изпълняват държавна служба. Държавните служители в МВР са част от конституционното понятие „ държавен служител“. ТР№2/26.02.2014 година на Общото събрание на ВАС на РБ. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник." Легална дефиниция на понятието длъжност в администрацията е дадено в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията,според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Такова определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство. Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ винаги се действа от името на държавата, и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия, и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се

организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието "държавна служба" е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи "че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано."

Съгласно чл. 205, ал.1 от ЗМВР дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител, а за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпореди извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване В алинея трета на същия текст изрично е посочено, че държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР. В чл. 208 от ЗМВР е доуточено, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по [чл. 198 - 202](#) или по [чл. 203, ал. 1, т. 1](#) дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението.

От доказателствата по делото е видно, че дисциплинарното производство е образувано със Заповед за образуване на дисциплинарно производство от 30.08.2021 година, с която е определена Комисия в състав, който следва да извърши дисциплинарното разследване, определил срок за завършване на дисциплинарното производство- четири месеца от издаване на Заповедта.

В чл.3, ал.2 от ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-877 ОТ 6 Ю. 2021 Г. ЗА ДИСЦИПЛИНАТА И ДИСЦИПЛИНАРНАТА ПРАКТИКА В МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, Издадена от министъра на вътрешните работи, [Обн. ДВ. бр.59 от 16 юли 2021г](#) е посочено, че дисциплинарното производство е система от законоустановени последователни действия по събиране на доказателства за установяване на извършено дисциплинарно нарушение от привлечения към дисциплинарна отговорност служител, както и по налагане на дисциплинарно наказание при доказано нарушение. Съгласно чл.44, ал.1 от Инструкцията Дисциплинарното производство започва с издаването на заповед от компетентния дисциплинарно наказващ орган, Заповедта по ал. 1 съдържа данни за извършителя, данни за извършеното дисциплинарно нарушение, предвиденото наказание за нарушението, дисциплинарно разследващия орган, на когото се възлага разследването, срока за извършване на разследването, правата на служителя, срещу когото е образувано дисциплинарното производство.

Заповедта за образуване на дисциплинарно производство е със съдържанието, посочено в цитираната норма.

При определяне на състава на Дисциплинарно- разследващия орган Дисциплинарно- наказващият орган е спазил процедурата, регламентирана в чл.15 от Инструкцията/ която норма има препоръчителен характер, а не задължителен/, като

е използван изразът „при възможност/ а не непременно/- при възможност в състава на проверяващата комисия или дисциплинарно разследващия орган се включват служители с квалификация и опит в служебната дейност, по която се извършва проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарното производство, които не са участвали в проверка по същия случай срещу същия служител, от структурно звено, различно от това, в което работи служителят, срещу когото се води проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарното производство, от звената "Човешки ресурси", с юридическо образование.

Със Заповедта за образуване на дисциплинарното производство оспорващият се е запознал на дата 01.09.2021 година, заедно с адвоката си адвокат П., който поел ангажимент да го подпомага в защитата, не е възразил срещу състава на Дисциплинарно- разследващия орган, в хода на проведеното дисциплинарно разследване оспорващият и неговият адвокат са взели активно участие/ в това число чрез представяне на доказателства и депозиране на искания за събиране на доказателства, които са били уважени от страна на Дисциплинарно- разследващия орган и е налице произнасяне по исканията за събиране на доказателства, налице е и обсъждане на подадените възражения от страна на Дисциплинарно- разследващия орган. Предвид обстоятелството, че срокът за приключване на дисциплинарното разследване се е оказал недостатъчен с Предложение от 10.12.2021 година Председател на Дисциплинарно-разследващия орган депозирал Предложение до Дисциплинарно-наказващия орган за удължаване срока на дисциплинарното производство, като предложението е направено в съответствие с нормата на чл.24,ал.2 и 3 от Инструкцията- проверяващата комисия или дисциплинарно разследващият орган изготвя мотивирано предложение за удължаване на срока по реда на ал. 1. Предложението по ал. 2 се изпраща от проверяващата комисия или дисциплинарно разследващия орган до дисциплинарно наказващия орган не по-късно от десет дни преди изтичане на определения срок за приключване на проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарното производство.

Определеният срок за приключване на дисциплинарното производство е четири месеца, считано от издаване на Заповедта за образуване на дисциплинарно производство-30.08.2021 година и съответно на това изтичащ на 30.12.2021 година, като предложението за удължаване на срока е депозирано на 10.12.20221 година/ в срока, предвиден в нормата на чл.24,ал.3 от Инструкцията/. От своя страна, Дисциплинарно- разследващият орган в съответствие с предоставеното му правомощие по чл.24 от Инструкцията удължил срока на дисциплинарното производство до 28.02.2022 година, като удължаването е извършено в съответствие с нормата на чл.205,ал.6 от ЗМВР-дисциплинарното производство приключва в срок до 4 месеца от образуването му, а по дисциплинарни производства, представляващи фактическа и правна сложност, този срок може да бъде продължаван до два месеца със заповед на органа по [чл. 204](#). Със Заповедта за удължаване срока на дисциплинарното производство оспорващият се е запознал лично срещу подпис на дата 18.01.2022 година и в присъствието на адвокат П., подпомагащ го в защитата му.

Преди да бъде удължен срокът на дисциплинарното производство, Дисциплинарно-разследващият орган е изготвил Обобщена справка на 20.12.2021 година, която е със съдържанието, предвидено в нормата на чл.49 от Инструкцията-. Обобщената справка по [чл. 207, ал. 7 от ЗМВР](#) съдържа- повода за образуване на дисциплинарното производство,получените предварителни данни за извършеното дисциплинарно нарушение, установената фактическа обстановка, данни за извършителя на нарушението, пълно и всестранно обсъждане и оценка на

събраните доказателства, подробно обсъждане на дадените от служителя обяснения и възражения, нарушените разпоредби от [ЗМВР](#) и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите, главния секретар на МВР и преките ръководители, на Етичния кодекс за поведение на държавните служители на МВР, правното основание, цялостното поведение на служителя по време на службата му, предлаганото дисциплинарно наказание за всяко нарушение поотделно, обсъждане на доказателствата за обстоятелствата по [чл. 206, ал. 2 от ЗМВР](#), подробни мотиви, когато се предлага прекратяване на дисциплинарното производство.

Наред с това, след изготвяне на Обобщената справка, Дисциплинарно-разследващият орган е изпълнил вмененото му задължение по чл.50 от Инструкцията -дисциплинарно разследващият орган връчва покана на служителя, срещу когото се води дисциплинарното производство за запознаване с обобщената справка и всички материали и даване на допълнителни писмени обяснения или възражения по изложеното в тях. В поканата по ал. 1 се посочва структурата, в чието деловодство служителят може да подаде своите допълнителни обяснения или възражения.) Запознаването по ал. 1 се удостоверява от служителя с подпис, имена, длъжност, дата и час. Запознаването по ал. 1 се удостоверява от подпомагащия служителя в защитата с подпис, имена, дата и час. При отказ на служителя или на подпомагащия го в защитата да се запознаят с дисциплинарното производство или да извършат удостоверяването по ал. 3 и 4, дисциплинарно разследващият орган изготвя протокол в присъствието на двама свидетели.

Поканата за запознаване с Обобщената справка е връчена лично срещу подпис на оспорващия, същият се е възползвал от правото си да даде писмени обяснения и възражения, в това число и да поиска събиране на доказателства, като от своя страна Дисциплинарно- разследващият орган е приел за основателни исканията за събиране на допълнителни доказателства, направени в обясненията и възраженията на служителя и от подпомагащия го в защитата, и след запознаване с Обобщената справка, Дисциплинарно- разследващият орган ги е събрал в определения му срок за разследване, като е извършил събиране на поискани доказателства и на дата 22.02.2022 година е изготвил нова Обобщена справка, като по този начин е изпълнил задължението си, визирано в чл.50,ал.2 от Инструкцията/, като отново е извършил действията по чл.50 и чл.51 от Инструкцията/ връчил е срещу подпис на служителя новата Обобщена справка и му е отправил Покана за даване на допълнителни обяснения и възражения по новата Обобщена справка, а самата Справка съдържа данните по [чл. 49](#), съобразени с допълнително събраните доказателства. Оспорващият е депозирал нови допълнителни обяснения и възражения срещу новата Обобщена справка, като Дисциплинарно- разследващия орган ги е обсъдил и е изготвил Становище на 24.02.2022 година в изпълнение на задължението, визирано в нормата на чл.207,ал.12 от ЗМВР- Дисциплинарно разследващият орган приключва дисциплинарното производство в определения му срок, като изготвя становище до органа по ал. 1 за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност. От своя страна, изготвеното Становище е със съдържанието, предвидено в чл. 53 от Инструкцията-в Становището на дисциплинарно разследващия орган по [чл. 207, ал. 12 от ЗМВР](#) се включват- обсъждане и оценка на дадените след запознаването с обобщената справка допълнителни обяснения или възражения от служителя, срещу когото се води дисциплинарното производство, становище по направени искания в обясненията или възраженията по т. 1, становище за наличие или липса на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност и правната квалификация на дисциплинарното нарушение, становище за спазването на административнопроизводствените правила, предложение какво решение да бъде

взето от дисциплинарно наказващия орган за реализиране на дисциплинарна отговорност.. В чл. 56,ал.1 от Инструкцията е визирано, че материалите от дисциплинарното производство се докладват на органа по [чл. 207, ал. 1 от ЗМВР](#) чрез Директора на Дирекция "Човешки ресурси" или чрез съответното звено "Човешки ресурси".

След получаване на материалите от дисциплинарното производство и след събиране и анализиране на събраните доказателства, Дисциплинарно-наказващият орган е изготвил свои собствени мотиви и не е приел дадената правна квалификация от страна на дисциплинарно- наказващия орган, с мотивите оспорващия се е запознал на дата 19.04.2022 година, отправена му е Покана от Дисциплинарно- наказващия орган на 13.04.2022 година в срок от 24 часа от получаване на Поканата да представи писмените си обяснения или възражения, адресирана до Дисциплинарно-наказващия орган по резултата от проведеното дисциплинарно производство, в това число и по отношение на Мотивите от 13.04.2022 година и да представи доказателства за твърдените от него факти.

Поканата за даване на писмени обяснения е връчена на оспорващия на 19.04.2022 година, но в предвидения срок оспорващият не се е възползвал от правото да даде писмените си обяснения и възражения. Недаването на писмени обяснения е удостоверено с протоколи. По този начин, Дисциплинарно- наказващият орган е спазил визираното в чл.206 от ЗМВР задължение преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения .

Но изготвянето на собствени мотиви от страна на Дисциплинарно-наказващия орган, без де е спазена процедурата, визирана в нормата на чл. 57 от Инструкцията представлява съществено нарушение на административно производствените правила до степен обуславяща незаконосъобразност на Заповедта. По силата на цитираната правна норма органът по [чл. 207, ал. 1 от ЗМВР](#) след запознаване и оценка на събраните доказателства- извършва проверка за компетентността си по [чл. 204 от ЗМВР](#), проверка за спазването на сроковете по [чл. 195 от ЗМВР](#), проверка за наличие на условията по [чл. 209 от ЗМВР](#), изменя заповедта за образуване на дисциплинарното производство и връща дисциплинарното дело на дисциплинарно разследващия орган, когато е налице промяна във фактичката обстановка и/или квалификацията на дисциплинарното нарушение, разпорежда събиране на допълнителни доказателства и връща дисциплинарното дело на дисциплинарно разследващия орган,прекрътява дисциплинарното производство в предвидените в [чл. 209 от ЗМВР](#) случаи, налага предвиденото дисциплинарно наказание със заповедта по [чл. 210, ал. 1 от ЗМВР](#). В чл.58 от Инструкцията е доуточнено, че в случаите по [чл. 57, т. 4 и 5](#) дисциплинарно разследващият орган извършва всички действия по [чл. 44, ал. 4 и 5](#) и [чл. 47 - 55](#).

След като Дисциплинарно- наказващият орган не е приел дадената правна квалификация на нарушението от страна на Дисциплинарно- разследващия орган, то той е бил длъжен да спази нормата на чл.57,ал.1, т.2 от Инструкцията, като измени заповедта за образуване на дисциплинарното производство и върне дисциплинарното дело на дисциплинарно разследващия орган, когато е налице промяна във фактичката обстановка и/или квалификацията на дисциплинарното нарушение/ каквато е настоящата хипотеза, но не го е сторил и вместо това само е изготвил Мотиви, с които е дал различна правна квалификация на нарушението-нарушение на точки то Етичния кодекс вместо дадената от Дисциплинарно-разследващия орган- употреба на наркотични вещества, което е опорочило заповедта и я прави незаконосъобразна, подлежаща на отмяна само на

това основание. Обстоятелството, че до оспорващия е отправена Покана да се запознае с мотивите на Дисциплинарно- наказващия орган и същият се е запознал с нея, не може да обуслови спазена процедура по налагане на дисциплинарното наказание, защото нормата на чл.57,ап.1,т.2 от Инструкцията предвижда провеждане на ново дисциплинарно производство по изменената правна квалификация на нарушението, а не излагане на мотиви с нова правна квалификация.

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващия и на на самия оспорващ, че дисциплинарно- наказващият орган е допуснал нарушение като не е обсъдил приложената от самия оспорващ Заповед, рег. № 1-з-1583 от 20.07.2010 година Главен секретар на МВР относно утвърждаване на методически указания за реда за установяване и употреба на наркотични вещества или техни аналози от водачите на МПС и копие от Инструкцията за работа с техническо средство „ Дрегер Д. Тест 5000“, сочещи на пряко отношение към производството.

На първо мсто, в посочените Методически указания са издадени на база отменената Наредба № 30 от 27 ЮНИ 2001 Г. ЗА РЕДА ЗА УСТАНОВЯВАНЕ УПОТРЕБАТА НА АЛКОХОЛ ИЛИ ДРУГО УПОЙВАЩО ВЕЩЕСТВО ОТ ВОДАЧИТЕ НА МОТОРНИ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА/Издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието, Обн. ДВ. бр.63 от 17 юли 2001г., изм. ДВ. бр.23 от 17 март 2006г., отм. ДВ. бр.61 от 28 юли 2017г.,отменена с § 6 от преходните и заключителните разпоредби на Наредба № 1 от 19 юли 2017 година за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози - ДВ, бр. 61 от 28 юли 2017 г., в сила от 29.09.2017 г.

Тези Методически указания не могат да бъдат основание за прилагане по новата Наредба, която действа, а с представянето и, оспорващият цели да установи извършване по същество нарушение на тези Методически указания, които обаче не се приложими спрямо действащата нова Наредба, а няма доказателства, че същите действат и са приложими и към настоящата, още повече, че те са издадени през 2010 година- период, повече от 11 година преди извършване на соченото дисциплинарно нарушение. Съгласно чл. 3 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози - ДВ, бр. 61 от 28 юли 2017 г., в сила от 29.09.2017 година при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози - с тест. По силата на алинея втора при съставянето на акт за установяване на административно нарушение за установена с техническо средство концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и при попълване на протокол за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози контролният орган попълва и талон за изследване по образец съгласно приложение № 1. Съгласно чл.3а от Наредбата установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози - с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест, лицето не приема показанията на техническото средство или теста, физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

Оспорващият при извършената проверка с Дрегер „Д. Тест 5000“ е подписал без възражения Талон за изследване, като изрично е посочил , че приема показанията, при което не е била налице хипотезата на чл.3а от Наредбата и не е

било задължително изпращането на оспорващия за медицинско изследване, още повече, че самият оспорващ е приел показанията на теста/ лист 576 от делото/, а фактът, че му е извършен тест, очевидно сочи, че неговото състояние е позволявало извършването на такъв тест. Нещо повече дори- и при връчването на съставения АУАН за управление на МПС под въздействието на наркотични вещества оспорващият изрично е написал, че няма възражения. Едва в хода на дисциплинарното производство и след намесата на адвоката му е започнал да оспорва всичко, в това число и е депозирал нови писмени обяснения от негова майка в посока, че същата е била афектирана и той не е управлявал МПС под въздействие на алкохол и наркотични вещества, но тези обяснения са само и единствено с цел защитната теза на оспорващия и за избягване на отговорността му. Наред с това, Дисциплинарно- наказващият орган е анализирал представените от страна на жалбоподателя Медицински изследвания, направени по негово усмотрение на дата 05 и 06.08.2021 година и сочещи, че той не е употребил наркотични вещества, като е посочил, че те са направени само и единствено за избягване на всякаква отговорност и ако в действителност той не бе употребил наркотични вещества, на първо място не би приел показанията на теста/лист 576 от делото и веднага след освобождаването му би направил лабораторни изследвания.

Що се касае до представеното пред настоящата инстанция Постановление за прекратяване на досъдебно производство № 18/2022 година, образувано и водено срещу оспорващия за престъпление по чл.343б, ал.3 от НК/, то това прекратяване не води до извод, че отпада и дисциплинарната отговорност на държавния служител, защото съгласно чл.194,ал.3 от ЗМВР държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. На тази плоскост, прекратяването на водено досъдебно производство за престъпление по чл.343б,ал.3 от НК- който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от свобода от една до три години и с глоба от петстотин до хиляда и петстотин лева, не води до извод, че не следва да се ангажира дисциплинарната му отговорност, още повече, че в случая дисциплинарната отговорност на оспорващия е ангажирана не за управление на МПС под въздействие на наркотични вещества, а за нарушения на Етичния кодекс. Прекратяването на досъдебното производство не влече като правна последица и липса на основание за ангажиране дисциплинарната отговорност на оспорващия, които са две независими отговорности, реализират се по различен ред и едната не е поставена в зависимост от другото.

Обстоятелството, че преди да пристъпи към издаване на заповедта, ответникът по оспорването е приел писмените обяснения на служителя, адресирани до Дисциплинарно- разследващия орган, отправил е Покана за даване на писмени обяснения и възражения от страна на служителя,/ като същият не е упражнил правото си даде писмени обяснения, преценил е събраните доказателства и действайки при условията на обвързана компетентност, наложил предвиденото в чл.203,ал.1 от ЗМВР дисциплинарно наказание "Уволнение"/ налагащо се задължително в случая на извършване на деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата. В тази насока, неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител ,че извършването на нарушение на Етичния кодекс представлява нарушение, за което се налага наказание/ порицание/, защото наказанието е наложено не на основание чл.194, а на основание чл.203,ал.1,т. 13 от ЗМВР- деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

Фактът, че наказанието е наложено в сроковете, визирани в чл.195 от ЗМВР-не по-късно от два месеца от откриване на нарушението/ а нарушението се смята за открито, когато дисциплинарно-наказващият орган разполага с достатъчно доказателства за виновността и отговорността на служителя, не може да обуслови законосъобразност на заповедта, защото след като е опорочена процедурата по налагане на дисциплинарно наказание, то налагането на наказание при спазване на сроковете, визирани в чл.195 от ЗМВР не санира допуснатото съществено нарушение на административно- производствените правила/ като в случая е станало на дата 28.02.2022 година, когато материалите от Дисциплинарното производство са му изпратени/ лист 472 от делото и са постъпили в деловодството на ГДПБЗН на тази дата /, когато е запознат с материалите от воденото дисциплинарно производство и не по-късно от една година от извършването му-03.08.2021 година. Предвиденият срок е започнал да тече от 28.02.2022 година и съответно на това изтичащ на 28.04.2022 година, но в периода от 01.03.2022 година до 11.03.2022 година оспорващият е ползвал платен годишен отпуск в размер на 8 работни дни и е бил в отпуск поради временна неработоспособност за периода от 04.04.2022 година до 08.04.2022- 5 дни или общо срокът, в който оспорващият е бил в отпуск е в размер на 13 дни. В разпоредбата на [чл. 189, ал. 1 от ЗМВР са](#) предвидени от т. 1-4 видове платени отпуски на държавните служители в МВР, които се определени в работни дни /т.е. изключват се почивните дни и официалните празници/. За разлика от посочените видове платен отпуск, неплатеният и останалите видове отпуски по чл. 189, ал. 1, т. 5 - 9 се броят като календарни дни. Съответно на това срокът по чл.195 от ЗМВР изтича на 11 май, а Заповедта е издадена на 09.05.2022 година в предвидения двумесечен срок от откриване на нарушението и в едногодишен срок от извършване на нарушението 03.08.2021 година, но това не може да обуслови законосъобразност на Заповедта, предвид допуснатото съществено нарушение на административно производствените правила.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че дисциплинарната отговорност на Г. е неправилно ангажирана, което предпоставя от своя страна законосъобразност на оспорения административен акт и води до отмяната му .

С оглед изхода на делото, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и следва да бъде уважена. Оспорващият е представляван от адвокат В., който е взел участие в производството и договореното и заплатено към дата 16.05.2022 година възнаграждение е в размер на 800 лева, платено в брой при подписване на Договора за правна защита и съдействие и на него следва да се присъдят разноски в размер на 810 лева.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия

Воден от горното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд София-Град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №1983к-674/04.05.2022 година на Директор Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" – Комисар, с която последният наложил на Р. Г. Г. – водач на специализиран автомобил- Първа степен, той и пожарникар в Участък "Пожарна безопасност и защита на населението"- Б. на Девета Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ при Столична Дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ при Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" дисциплинарно наказание- „Уволнение“ и прекратил служебното правоотношение на служителя, считано от датата на връчване на заповедта.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ "ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО" ДА ЗАПЛАТИ НА Р. Г. Г. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 810 ЛЕВА РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ "ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО" ГР. С..

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК,ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК

СЪДИЯ: